

Slika kraja se nahaja v žu niš-u v podredi.

Stele, CX, 1940, str. 41-43.

Tu postavljena župnija l. 1785 (listina iz 1774, str. 270).

O cerkvi samo govori vizit. poročilo iz 1. 1651: Ecclesia B.V. Mariae in Dobie Novum aedificium ante fores Ecclesiae unacum campanili erectum inuentum est. Altare ante fores Ecclesiae muratum destruitur. In coemiterio tempore pestis coepto prohibuit ultra sepeliri. (str. 272) Omenjeni novozgrajeni objekti so: zvonik z vežo.

Vizit. poročilo iz 1. 1654: pro Eccl. B.V. in Dobie, hoc anno 1654 duae fenestrae una in Choro, altera apud Cathedralam prouissae sunt: factae ambae aperi-libus..... (str. 273)

Cerkev je 23 1/2 dolga, 6 1/2 m široka. Je enoladijska, s tristrano zaključnim prezbitერიem in s kapelo ob ladji. Zvonik je ladji prizidan. Po ljudskem izročilu je najstarejši del c. kapela sv. Barbare. Za to govori, dejstvo, da je kapela obrnjena proti vshodu. Nad zakrist. vrati je lentica 1745 in na juž. str. portalu: Regina SS. Maria Skapularis ora pro nobis 1746 iz česar se da sklepati da so v teh letih bile izvršene večje prezidave na stavbi. L. 1827 je bila cela cerkev povišana in obokana. L. 1882 je c. dobila nov cementi tlak.

Oltarji: na hrbtini strani gl. oltarja je napisano: Antonius Gabritsch Pictor Gurkfeldensis fecit 1762 in renovatum anno 1854, J. Kabali pictor.

Str. oltarja: desni sv. Janeza Bapt. in Janeza Evang. iz 1. 1842 delo Leona Götzla, levi SS. Georgii et Martini 1846 delo Jakoba Kobaua. Oltar sv. Barbare v kapeli je staro delo in je bil 1. 1841 renoviran.

Zvonik je bil zgrajen 1. 1650 skupaj z vežo pod njim. Ima 4 zvonove. Manjši zvon ima napis: Sancta Maria ora pro nobis. Gaspar Baltahsar Schneider Cillea me fudit 1738.

na drugem povelikosti Opis Antinik Samassa abaci 1860, ta je bil vlit iz stareg prvotnega zvona, ki je imel napis: Imperat Jesus regnans. Anno 1631.

srednji zvon : Sancta Maria Mater Dei ora pro nobis. Caspar Balthasar Schneider Cilleae me fudit. Anno 1727.

veliki: Opus Antonii Samassa Labaci 1860.

Predvežje zvonika(prvotno kostnica) so odstranili l.1884.

L.1878 na zap.strani prezbiterijska nova zakristija.

L.1840 nove orgle, delo Petra Humpla iz Kranja in l.1879 prižnica delo Joha Šubic iz Skofje Loke.

Pokopališka kapela: jo postavili l.1849 z enim oltarjem, ~~ker je~~ ~~ker je~~ v slabem stenju se je ne uporablja.

Župnijske knjige: od leta 1786.

Ign. Crožen: Glas Dekanat Drachenburg, l.1887, str.269 -280.

Farn-a cerkev, posvečena MB.

Pravilno orientirana cerkev stoji na griču v n.v. ca 550 m. Obdaja jo zaselek Dobje.

Viri in literatura: Farna kronika; Ign. Orožen: Bistum und Diozese Lavant VI. Dekanat Drachenburg, Maribor 1887.

Cerkev sestavljajo: prizmatičen zvonik, pravokotna ladja z na jugu prizidano mnogo nižjo $3/8$ zaključeno kapelo, malce ožji in višji, z poševnimi ogli zaključeni presbiterij in na severu mu prizidana nadstropna zakristija. Gradnja je kamenita, l. 1960. obrižgana: oker-belo. Strehe enotna, strešasta, škrljjeva; kašele strešasta, zakristije sedlasta, opečni; zvonikova čebula sta, pločevinasta.

Zunanjščina: zvonik je brez vsakih zidcev, konkaven, napušč se nad urnimi kazališči polkrožno boči. V fasadi ima preprost pp portal, nato 2 preprosti linici, v severni steni pdpu lina. Vse 4 zvonove line so preproste ppu. Dohod na emporo ob zvonikovi južni steni je proprost, enako pp vrata nanjo. Ladja ima v južni steni pp okno z luneto v povišanem delu, v severni steni ima pp okno in pp portal z paličastim profilom in profilirano gredo, ter napisom: 17 Regina SS III Scapularis 46 ter 2 luneti nad njima. Zakristija ima v zapadni steni pp portal z letnico 1875, v severni steni 2 biforni ppk okni, in majhno luneto, vse eno nad drugim, v vzhodni steni pa zgoraj ppk okno. Kapela ima wxx 2 pp okni v obeh poševnicah, presbiterij pa pp okna z lunetami v obeh podolžnicah in okroglo lino v zaključnici. Cerkev obdaja nekaj pravokoten podstavek ter konkaven, paličasto profiliran napušč. Sicer pa njena zunanjščina ni zanimiva.

Notranjščina: Teracasti tlak je iz l. 1882. Zvonica pokrita z križnim obokom, se odpira s ppk lokom v ladjo. Napis na tem loku pove, da je cerkev poslikal l. 1923. Viktor Bevc iz Celja. Zidana pevska empore počiva na 2 s lopih in 3 križnih obokih ter je bila l. 1914. podaljšana leseno v ladjo. Ladjo členijo 4 pari plitvih pilastrov, katerih prvi par je na emopri, tretji pa je delan zaradi kapelinega slavaloka, obteka profilirana greda, ki preko slavaloka obteka tudi presbiterij, slede 4 oproge in banja z 3 pari sosvodnic. Kapelo pokriva banja z parom sosvodnic in 3 stranim zaključkom. Slavolok je ppk. Presbiterij poživljajo v poševnih oglih 4 pilastri, obteka profilirana greda ter pokriva kupola z križno postavljenima oprogama. Na levo vodi pp portal z profilirano gredo in letnico 1745 v zakristijo z cementnim tlakom in 3 kapami, ločenimi z oprogama. Oratorij ima pod in raven ometan strop ter lunetasti lini proti ladji in presbiteriju. Cerkevna notranjščina je bila poslikana l. 1890. od A. Butha in pomočnika Baldisere iz Kostivnice.

Oprava: Glavni oltar ima leseno sarkofagasto menzo, od nje širši podstavček, baročno razgibano predelo z obhodnima lokoma, zgrajenima iz školjk ovine ter tirolska kipa obeh Src iz l. 1902. Baldahinast tabernakelj ima vrteca od ~~tirolske~~ ^{tirolske} kipa obeh Src iz l. 1902. Baldahinast tabernakelj ima vrteca od ~~tirolske~~ ^{tirolske} kipa obeh Src iz l. 1902. Nastavek nosi par stebrov, pilastra, in razgibano ostenje z drapiranima ušesoma, sledita razgibana kosa ogredja in atika, ki je pravzaprav nadanjevanje nastavka, če da nima stebrov, da jo zaključujexx baldahin s 4 vazami, flankirata pa voluti z draperijo in 2 putoma. V esrednji niši je Karmelska MB, ob strani sta Joahim in Ana. Vsi 3 kipi so izdelek Jožefa Obletterja iz Grūdna iz l. 1906. Ob tabernaklju sta klečeča efeba, na ogredju in nad osrednjo nišo originalni puti, v atiki v lepem školjkastem vencu spodaj in zgoraj konkavno-konveksno zaključena opl slika B6 s sv. Duhom. Oltar je čedne koncepcije. Napisa nima več, ki

se je glasil: ANTONIUS GABERITSCH PICTOR GURKFELDENSIS FECIT 1762 - RENOVATUM ANNO 1854. J. KOBAL PICTORE. Oltar, katerega menzo je izdelal Janez Šubic, je obnovi l. 1906. Peter Jagodič iz Celja.

Majhna stranska oltarja sta deli Leopolda Goetzla in Jakoba Kobala iz l. 1842 in 1846, bp izdelka v baročni tradiciji. Jožefov oltar je bil obnovljen l. 1896, ko je Stuflesser izdelal kip Jožefa. Roženvenški oltar je bil obnovljen l. 1908. od Antona Sumraka.

Oltar v kapeli je posvečen sv. Barbari. Ima leseno prizmatično menzo, ki je nekoč služila glavnemu oltarju, konsolo, v prostor ravno predelo z 2 klečecima angelčkoma in nastavek, katerega nosita 2 voluti, spremenjeni zgoraj v angelska atlanta z golšastim ogredjem in volutastima kriloma. Atiko nadmešča skupina Trojice z 2 angeloma na krilih, izpod katere se vije draperija, ki obgrinja osrednji globoki in razgibani olivir, v katerem kleči ekstatična Barbara na oblakih. Okoli svetnice in v draperiji se pojavljajo puti in glavice. Oltar je v detajlih preprost, vendar zelo lepo komponiran. Po stilu sodeč je oltar iz 2. četrtine 18. stol. Obnovljen je bil l. 1841., popleskan pa zadnjič leta 1923. Kip sv. Barbare je tirolsko delo iz l. 1902. Prižnica je delo Janeza Šubica iz l. 1879, križev pot po Führichu je iz l. 1894., orglje v baročni tradiciji so delo Petra Rumpla iz Kranja iz l. 1840. Krstilnik iz l. 1786, ima betvasto nogo in piščalast okrogli bazen. Leseni nastavek zaključujejo 4 volute z Janezom Krstnikom in 2 delfinoma na vrhu. Misijonski križ v kapeli je bil popravljen in postavljen na sedanje mesto l. 1881.

Ostala oprava je bp.

Oprema: Omeniti je lep poznobaročen čolniček in neobaročen kelih.

Zvonik: Je iz leta 1651., a je bil l. 1827, dvignjen za nadstropje. Nekdajši zvonove line so bile ppk. Manjši zvon je od Antona Samasse iz l. 1860, ostala dva sta od ljubljanske zvonolivarne iz l. 1921.

Potre iz leta 1895. je zvonik precej poškodoval. Zadnjič je bil obnovljen l. 1956. Do l. 1884. je bil pred zvonikom kostenjak, ki je bil zgrajen istočasno z njim, kajti pri cerkvi so začeli za časa kuge l. 1646. pokopavati ljudi.

Podstrešje: Na zvonikovi steni so sledovi 2 streh, prve zelo nizke, druge pa dober meter nižje od sedanje. Torej je bila ladja prvotno mnogo nižja. Ob priliki obokanja l. 1827. je bila dvignjena za 4 čevlje. Oboki so kameniti. Sedanja kapela, zgrajena na mestu starejše, je jasen prizidek, enako kot kapela, ki je imela višino prvotne ladje. Presbiterij je ali zelo povišan, ali pa sploh novogradnja.

Resume: Cerkev se prvič omenja l. 1545, od nje je ostala prvotno mnogo nižja ~~na~~ ladja. Ca 1650 so prizidali zvonik z nekakim karnierjem (kot v Planini), katerega so odstranili l. 1884. V l. pol. 18. stol. so prizidali kapelo in presbiterij, l. 1827. so dvignili in obokali ladjo ter povišali zvonik, l. 1878. pa na mestu prejšnje postavili sedanjo veliko zakristijo z oratorijem. Ko so ~~zgradili~~ l. 1884. podrli kostenjak, ki je imel na severu in jugu vhodna, na zapadu pa ppk okno, so predstavili stopnice na emporo iz notrajš-ščine na zunanjščino ob zvonik.

Okolica: Cerkev obdaja eskarpa, ki je ni samo na severu. Tu je bilo med leti 1646 in 1832 pokopališče, ki je sedaj preneseno severno od cerkve. Eskarpa je bila obnovljena l. 1893, ograja pa l. 1911.

Zupnišče je bilo zgrajeno v letih 1787-88, dotikajoča se ga kaplanija pa l. 1910. To je velika, nadstropna stavba z dvema stopniščema, ki je bila obnovljena l. 1960. Krito je z opeko.

Kaplanija - stara šola, je bila postavljena l. 1853.

MARIJA DOBJE PRI PLANINI - ^{pri Senci} ž.c.

7.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo: V kraju Dobje so se vršili od l. 1862. 4 letni živinski sejmi.

Opombe: V kraju Podgorici je večja kapela s stopniščem, izdelana v baročni tradiciji. V njej je nameščena na nekakem oltarčku neokusno prebarvana Pieta. V kraju Ravno je kapela običajnega tipa z Karmeličansko Marijo. Oltar je zanimivo delo. Marija sedi na oblakih, obrnjena je en face ter jerebno tr. eterana. Neokusno prebarvani oltar je boljše čeprav domače delo iz 20. stol.

J. Curk: Celjska topografija, rkp. str.38- 40(Šenstjur), zapisko 1960.

0